

gav Skatterne 32 Mill. Kr. mindre, det næste Aar 116 Mill. Kr. mindre og det tredje Aar 177 Mill. Kr. mindre, og i Aar vil der, for saa vidt Budgettet holder for Skat- ternes Vedkommende, være 183 Mill. Kr. mindre Skatteindtægt.

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvilket af disse Tal er urigtigt? Jeg har ingen anden Opgave end objektivt at frem- stille Sagen, som den er; jeg synes, det ærede Medlem skulde erkende, at saaledes er Forholdet. Der har været en stadig nedad- gaaende Bevægelse med Hensyn til Skat- terne; med Hensyn til Indtægterne i det hele taget, og deri ligger de store Vanskelig- heder ved at skabe Balance, det kunde kun ske gennem Sparsommelighed.

Saa siger det ærede Medlem en anden Ting, som er rent ud kostelig, nemlig at naar jeg trækker de overordentlige Udgifter fra, som de var i 1919—20, og jeg trækker de overordentlige Udgifter fra, som de er — saaledes forstod jeg — for indeværende Aars Finanslov og Tillægsbevillingslov, viser det sig, at saa er der overhovedet intet sparet, saa er Budgetterne lige høje. Jeg ved ikke, om dette er sagt for at vildele eller for at vejlede, thi jeg har udtrykkelig gjort opmærksom paa, at naar Budgettet ikke kunde sættes saa langt ned, som de overordentlige Udgifters Afvikling kunde betinge, var det netop, fordi Udgifterne til alle de af mig nævnte Ting, ikke mindst til den sociale Forsorg, samt til Rente- byrden, Pensionsbyrden og Undervisnings- ministeriets Budget, var steget saa betyde- ligt; jeg har udtrykkelig fremhævet hele denne Stigning, som var fremkommet siden da. Det ærede Medlem ved ogsaa meget vel, hvor Sparesystemet særlig har været an- vendt; det er anvendt ikke mindst ved de store Institutioner og Statsvirksomheder.

Det ærede Medlem maa dog kunne se, at der paa Statsvirksomhederne er et meget stort Spring, nemlig fra 72 Mill. Kr.'s Underskud til 2,7 Mill. Kr.'s Overskud. Det første, Sparebestrebelse blev sat ind paa, var netop at bringe Orden i Stats- virksomhederne. Her vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, at jeg synes næsten, der skulde et stærkt Bryst til at ironisere over det lille Overskud, der var naaet paa Statsvirksomhederne paa 7 Mill. Kr. Det var ikke et Overskud, sagde det ærede Medlem, der var ikke afskrevet nok eller henlagt noget til Reserven o. s. v. Det ærede Medlem ved imidlertid godt, at det er flere Aar siden, der kunde noteres Balance paa dette Omraade; jeg har lige nævnt, hvilket Underskud de Herrer havde

i sin Tid; og jeg skulde tage meget fejl, om det ikke just var fra Socialdemokraternes Side, Modstanden kom mod at forhøje Taksterne, den Gang vi havde noget at køre med, da Varerne stod i høj Pris og kunde bære en ordentlig Fragt, den Gang kørte man rolig med Underskud i stor Stil. Dette Underskud er dog forvandlet til et Overskud, og det forekommer mig; at det ærede Medlem skulde glæde sig over og paaskønne, at der er naaet et saadant Fremskridt. Men det har han altsaa svært ved at forstaa.

Jeg skal nu kun gøre nogle alminde- lige politiske Bemærkninger og skal hen- vende disse til det ærede Medlem Hr. Rode. Det ærede Medlem vilde slaa fast, at det var umuligt for den nuværende Regering at drive Politik sammen med det kon- servative Folkeparti. Det lyder mærkeligt, eftersom baade de Radikale og Socialdemo- kraterne Gang paa Gang i stor Stil har bejlet og appelleret til de Konservative med det Maal at fælde den fæle Regering, vi har. Dertil er de gode nok; hvis de blot vil hjælpe de Radikale, saa er alt, som det skal være. Hvis de Radikale kunde faa de Konservative til at fælde den nuværende Regering, saa kunde de udmærket arbejde sammen med de Konservative. Jeg forstaaer ikke en saadan Tankegang, men lad det nu være, som det være vil. Det ærede Med- lem Hr. Rode siger om Venstre og om de Konservative, at disse Partier hviler paa fuldkommen modstridende Principper, deres Opfattelse er forskellig; deres Udspring, deres Historie og deres Program er for- skelligt. Hvis det ærede Medlem mener der- med at have sagt en Nyhed; tager han fuld- kommen fejl. Det har vi vidst altid; at det Modsætningsforhold var til Stede; før det ærede Medlem blev Politiker. Men der er noget andet, som gør sig gældende; det er dette; at de to Partier er mødtes i Bestrebelseerne for at bringe vort Land ind paa en sund Økonomi; og ud fra denne Forstaaelse vil de kunne arbejde videre paa at fæstne og styrke Landets Økonomi.

Hvis jeg nu drejede Spørgsmaalet om og spurgte det ærede Medlem, hvorledes Forholdet er mellem hans Parti og Social- demokraterne, hvad vilde det ærede Med- lem saa svare? Hviler de to Partier ikke paa fuldkommen modstridende Principper, er deres Opfattelse ikke forskellig og ligesaa deres Udspring, deres Historie og deres Pro- gram? Jeg skulde det mene det. Jeg mindes, at en nu afdød socialdemokratisk Folke- tingsmand, som jeg nærer Højagtelse for, en Gang har sagt, at der mellem Social-